

សាលាឧទ្ធរណ៍

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ: ៩២២/១៧-៩-២០១២

សាលដីកា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការព្រហ្មទណ្ឌ

សាលាឧទ្ធរណ៍ភ្នំពេញ

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជម្រះក្តី ដែល
លេខ: ៧២ក្រIV(ច)/៣១-១២-២០១២ប្រកាសអោយប្រើតាមក្រឹត្យលេខ: ០៦ក្រ ចុះថ្ងៃទី០៨-០២-១៩៩៣ បានបើកសវនាការ

ជាសាធារណៈនៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី៣១-១២-២០១២ ដោយមាន :

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សា

- លោក [REDACTED] ជាប្រធាន
- លោក [REDACTED] ចៅក្រមប្រឹក្សា
- លោក [REDACTED] ចៅក្រមប្រឹក្សា

តំណាងមហាអយ្យការ

- លោក [REDACTED] ជាព្រះរាជអាជ្ញា
- លោក [REDACTED] ក្រឡាបញ្ជី

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៃរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ: ៩២២ ចុះថ្ងៃទី១៧-៩-២០១២ រវាង:

- ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរស្លាម មុខ

របរប្រធានក្រុមហ៊ុន កើតនៅភូមិថ្មី ឃុំពពេល ស្រុកពញាចក្រ ខេត្តកំពង់ចាម ទីលំនៅមុនពេលកើត

ហេតុនៅភូមិថ្មី ឃុំពពេល ស្រុកពញាចក្រ ខេត្តកំពង់ចាម ឪពុកឈ្មោះ: [REDACTED] ម្តាយ

ឈ្មោះ: [REDACTED] ប្រពន្ធឈ្មោះ: [REDACTED] មានកូន០៥នាក់ ទោសពីមុនធ្លាប់ជាប់ពន្ធនាគារម្តង។

ឃុំខ្លួនថ្ងៃទី០៦.០២.២០១២

ជាប់ចោទពីបទ: មិនបំពេញកាតព្វកិច្ច ចំពោះឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន និង រំលោភលើទំនុកចិត្ត

ប្រព្រឹត្តនៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ បទល្មើសដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា

២៣១ នៃច្បាប់ស្តីពីឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន និង ប្រតិបត្តិការទូទាត់សងប្រាក់ និង មាត្រា៣៩៦,៣៩២

នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

មេធាវីការពារលោក [REDACTED]

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីល្មើស ភេទប្រុស ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នផ្ទះលេខ៣៣៤០ ផ្លូវ១៧៤ សង្កាត់ផ្សារថ្មី៣ ខណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ ។

មេធាវីការពារលោក [REDACTED]

តាមពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី២៦.៧.២០១២ របស់ល្មើស [REDACTED] ប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងសាល ក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០-៧-២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចនៃ សេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី៣០.៧.២០១២ របស់ល្មើស [REDACTED] ប្តឹង ឧទ្ធរណ៍នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០-៧-២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជធានី ភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចទី១ និង ទី២ នៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

ឯរឿងហេតុមានដូចតទៅ

កាលពីអំឡុងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ ល្មើស [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ បាននិយាយលួងលោមឱ្យល្មើស [REDACTED] ប្រគល់ប្រាក់ចំនួន៥៣០០០៛(ប្រាំម៉ឺនបីពាន់ដុល្លារអាមេរិក) នៅពេលនោះល្មើស [REDACTED] មានការជឿទុកចិត្តក៏ព្រមប្រគល់ប្រាក់ ចំនួន៥៣០០០៛(ប្រាំម៉ឺនបីពាន់ ដុល្លារអាមេរិក) ទៅឱ្យល្មើស [REDACTED] ហើយល្មើសនេះបានសរសេរមូលប្បទាន ប័ត្រចំនួន០២សន្លឹក ឱ្យទៅល្មើស [REDACTED] ប៉ុន្តែពេលល្មើស [REDACTED] យកមូលប្បទានប័ត្រទៅបើក ប្រាក់នៅធនាគារ ហើយធនាគារបញ្ជាក់ថាគ្មានទឹកប្រាក់ទេ ។ បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃទី២៨.០១.២០១១ ល្មើស [REDACTED] ក៏បានមកនិយាយលួងលោមឱ្យធម្មនុរសល្មើស [REDACTED] ម៉ាក Mercedes S500 ផលិតឆ្នាំ២០០០ អោយរះអាងថយកទៅដឹកអ្នកវិនិយោគដែលមករកស៊ីក្នុងប្រទេស កម្ពុជា គ្រោយពីបានរថយន្តហើយល្មើស [REDACTED] បែរជាយករថយន្តទៅបញ្ជាំទៅ វិញ ហើយបានប្រើល្បិចលួងលោមយកប្រាក់ពីល្មើស [REDACTED] ជាបន្តបន្ទាប់ ដែលមានទឹកប្រាក់សរុប ចំនួន១២៧.៥៦២,៥០៛(មួយសែនពីរម៉ឺនប្រាំពីរពាន់ប្រាំមួយរយហុកសិបពីរដុល្លារអាមេរិក និង ហាសិប សេន)ទៀត ។

បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០.៧.២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជ ធានីភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេច ដូចខាងក្រោម៖

១-ផ្តន្ទាទោសល្មើស [REDACTED] ភេទប្រុស អាយុ៤៤ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ រយៈពេល០៣ឆ្នាំ(បីមួយ) ពីបទៈមិនបំពេញកាតព្វកិច្ចចំពោះឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន និង រំលោភលើ ទំនុកចិត្ត ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ និងក្នុងឆ្នាំ២០១១ តាមមាត្រា

12/12

២៣១ ថែច្បាប់ស្តីពីឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន និង ប្រតិបត្តិការទូទាត់សងប្រាក់ និងមាត្រា៣៩១, ៣៩២ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ [REDACTED] ផ្តល់សំណងថ្លៃចេញសែក ថ្លៃយកប្រាក់ទៅលស់យករថយន្ត និង ប្រាក់ជម្ងឺចិត្តសរុបចំនួន៤០០០០៛(បួនម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក) ឱ្យទៅដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] ការទាមទារលើសពីនេះត្រូវបានចោល ។

៣-វត្ថុចាប់យករួមមាន:

- ១/ទូរស័ព្ទដៃចំនួន០២គ្រឿង ម៉ាកSamsung និងម៉ាក NoKia ។
- ២/.សៀវភៅគ្រួសារលេខ:១៧៧ ចំនួន០១ក្បាល ។
- ៣/.លិខិតឆ្លងដែនលេខ:០៥៣៧០១៣ ចំនួន០១ក្បាល ។
- ៤/.សៀវភៅធនាគារ Cambodia Public Bank លេខ:០៩១២៨១ ចំនួន០១ក្បាល ។
- ៥/.សែកធនាគារកម្ពុជាសាធារណៈ ចំនួន០៣ក្បាល ។
- ៦/.លិខិតទិញលក់រថយន្ត ០៣សន្លឹក ។
- ៧/.រថយន្តមួយគ្រឿងម៉ាក RAV4 ពណ៌ទឹកមាស ពាក់ផ្ទាក់លេខ ភ្នំពេញ 2A 8558 ។
- ៨/.សែកធនាគារកាណាឌីយ៉ា ចុះថ្ងៃទី២៧.០១.២០១២ ដែលមានទឹកប្រាក់ចំនួន២៣០.០០០ USD (ម្ភៃបីម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក) ចំនួន០១សន្លឹក ។
- ៩/.សែកធនាគារ May Bank ចំនួន០៤សន្លឹក មួយសន្លឹកមានទឹកប្រាក់ចំនួន១៧០០០០(ដប់ប្រាំពីរម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក) ។

១០/.សែកធនាគារកម្ពុជាសាធារណៈ ចុះថ្ងៃទី១២.០២.២០០៨ ដែលមានទឹកប្រាក់ចំនួន ៨០០០០USD(ប្រាំបីម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក) ចំនួន០១សន្លឹក ។ តាមកំណត់ហេតុទទួលវត្ថុតាងលេខ:៩៤ អយ ៧ ចុះថ្ងៃទី៦.០២.២០១២ របស់អយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវប្រគល់ឱ្យម្ចាស់ដើមវិញ ។

៤-សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ ម៉ៅថ្ងៃទី២៩.៦.២០១២ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ ម៉ៅថ្ងៃទី១០.៧.២០១២ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ ចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចំពោះមុខមេធាវី ការពារជនជាប់ចោទ និង មេធាវីការពារដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។ បានឃើញរបាយការណ៍ចុះថ្ងៃទី០២.១១.២០១២ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍សាលាឧទ្ធរណ៍ ។ បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

នាពេលសវនាការ

-ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចរឿងក្តី

m

37

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] (វត្តមាន)

-មេធាវីការពារលោក [redacted] (វត្តមាន)

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] (វត្តមាន)

-មេធាវីការពារលោក [redacted] (វត្តមាន)

-ឈ្មោះ [redacted] ឆ្លើយថា: សែកមិនមែនជាបស់ខ្លួនទេ គឺរបស់ក្រុមហ៊ុន ទាល់តែមានប័ណ្ណប៉ាតង់ទើបអាចបើកសែកបាន ។ ពេលខ្លួនចេញមិនទាន់មានលុយទេ ហើយក៏មិនទាន់ ដាក់ថ្លៃខែដែរ ។ ខ្លួនខ្ចីគាត់បីពាន់ដុល្លារទៅម៉ាឡេស៊ី ការខ្ចីគឺមុនចេញសែក ។ ខ្លួនជំពាក់ទាំងអស់៤៤០០\$ អាមេរិក ខ្លួនបានសងលុយគាត់អស់ហើយ ដោយមិនបានយកសែកទៅវិញទេ ។ ខ្លួនចេញសែកឱ្យគាត់ នៅឆ្នាំ២០០៩ គាត់សរសេរដាក់ដោយខ្លួនគាត់ គាត់រៀបចំដើម្បីខ្លួនជាប់គុក ។ ឡាននោះគឺឈ្មោះខ្លួនទាំង អស់ ពេលនោះខ្លួនឱ្យទៅលោះយកមក ហើយគាត់យកមកដាក់ឈ្មោះគាត់ ។ អ្នកបើកបរមិនដឹងថាជា របស់អ្នកណាទេ ខ្លួនទៅលោះដោយទារលុយគាត់ពាក់កណ្តាល និង លុយខ្លួនពាក់កណ្តាល ។

សំណូមពរសូមក្រុមប្រឹក្សារកយុត្តិធម៌ឱ្យបន្តដង ។

-មេធាវីលោក [redacted] ការពារសិទ្ធិឱ្យដើមបណ្តឹងសន្និដ្ឋានថា: កូនក្តីខ្លួនប្តឹងពីរឿងសំណង និង ទោស ពាក់ព័ន្ធរឿងឡានគឺឡានជាបស់កូនក្តីខ្លួន គាត់បានខ្ចីឡានកូនក្តីខ្លួនដឹកភ្ញៀវ ហើយយកទៅ បញ្ជាក់កាស៊ីណូ ។ ការចេញសែកមិនមានទឹកប្រាក់ ឡានក៏យកទៅបញ្ជាក់នៅណាហ្គា គាត់បានខ្ចីលុយកូនក្តី ខ្លួនចំនួន១០ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិក ជនជាប់ចោទនេះចេញសែកគ្មានសាច់ប្រាក់ និង រំលោភលើទំនុកចិត្ត ។

សំណូមពរសូមក្រុមប្រឹក្សាតម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ:៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០-៧-២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដដែល ។

-មេធាវីលោក [redacted] ការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទសន្និដ្ឋានថា: ដែលចាត់ទុកជាមូលហេតុ ទាន់ប្រទាល់តែមានកាលបរិច្ឆេទត្រឹមត្រូវ ។ សែកនេះកូនក្តីខ្លួនបានចេញឱ្យ [redacted] នេះគឺមិនដាក់ថ្លៃ ខែទេ ។ សែកនេះកូនក្តីខ្លួនចេញតាំងពីឆ្នាំ២០០៩ ឯគាត់មានទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការទុកចិត្ត គ្នា ។ ចំពោះឡានដែលយកទៅលោះលើកទី២ គឺជាតម្លៃរបស់គាត់ ឯសែកគឺរបស់សុពលភាពហើយ ។

សំណូមពរសុំបដិសេធសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ:៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០-៧-២០១២ របស់ សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលដាក់ទោសកូនក្តីខ្លួនចំនួន៣ឆ្នាំ ចោលជាអសារបង់ ។

-តំណាងមហាអយ្យការសន្និដ្ឋានថា: ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ និង ក្រោយពីបានស្តាប់ សន្និដ្ឋានរបស់លោកមេធាវីទាំងសងខាង សូមក្រុមប្រឹក្សាតម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ:៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០-៧-២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការ ។

៤

៩២/១៤

- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានពិនិត្យគ្រប់ឯកសារ
- ក្រោយពីបានពិចារណាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

សាលាឧទ្ធរណ៍

យល់ឃើញថា:

១-ពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី៣០-៧-២០១២ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED]

[REDACTED] ប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ:៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០-៧-២០១២ ត្រង់ចំណុចទី១ និងទី២ នៃសេចក្តីសម្រេច ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ យោងតាមមាត្រា៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ សាលាឧទ្ធរណ៍ទទួលជំនុំជម្រះបាន ។

-សេចក្តីចម្លងពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ:៨៨៩ ចុះថ្ងៃទី២៦-៧-២០១២ របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ: [REDACTED] ប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ:៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០-៧-២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តាមមាត្រា៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។ សាលាឧទ្ធរណ៍អាចទទួលជំនុំជម្រះបាន ។

២-នាពេលសវនាការសាលាឧទ្ធរណ៍ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [REDACTED] បានទទួលស្គាល់ថាពិតជាបានខ្ចីប្រាក់ពីឈ្មោះ: [REDACTED] ចំនួនពីរលើក គឺម្តងខ្ចី៣០០០\$ និង ម្តងទៀតខ្ចី ១៤០០\$ ក្រោយមកខ្លួនបានចេញមូលប្បទានប័ត្រ២សន្លឹក ដើម្បីសងទៅ [REDACTED] ព្រមទាំងប្រទានប័ត្រនោះមិនទាន់អាចបើកលុយបានទេ ពីព្រោះគ្មានលុយក្នុងគណនីធនាគារទេ ហើយខ្លួនមិនទាន់ចុះកាលបរិច្ឆេទនៅលើមូលប្បទានប័ត្រទេ ។ ជនជាប់ចោទបានសារភាពយ៉ាងច្បាស់ថា ខ្លួនខ្ចីលុយមុនរួចទើបចេញមូលប្បទានប័ត្រសងជាក្រោយ ។ ការសារភាពរបស់ជនជាប់ចោទបង្ហាញឱ្យឃើញពីចេតនាទុច្ចរិត ពីព្រោះខ្លួនបានដឹងហើយថាមូលប្បទានប័ត្រនោះគ្មានលុយក្នុងគណនីគ្រប់គ្រាន់ទេ នៅតែចេញមូលប្បទានប័ត្រឱ្យដើមបណ្តឹង [REDACTED] ទៅបើកប្រាក់ទៀត ។

៣-ចំពោះការឆ្លើយដោះសាររបស់ជនជាប់ចោទថា: មូលប្បទានប័ត្រដែលខ្លួនចេញនោះគ្មានចុះកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវបើកនោះ ឃើញថាគ្មានភស្តុតាងឱ្យគុណការជឿបានទេ ពីព្រោះតាមភស្តុតាងជាមូលប្បទានប័ត្រលេខ:១០-៤០១២-១ មានការចុះកាលបរិច្ឆេទត្រឹមត្រូវនៅថ្ងៃទី០២-១១-២០១១ ។ រីឯការ

33
4

ឆ្លើយបំភ្លឺថាខ្លួនបានសងប្រាក់ដែលជំពាក់នោះទៅឱ្យដើមបណ្តឹង [redacted] ហើយនោះ គឺជាការសង
ក្រោយពេលចេញមូលប្បទានប័ត្រ និង ក្រោយពេលដែលដើមបណ្តឹងបានទៅបើកប្រាក់មិនបាន តាម
មូលប្បទានប័ត្រនោះ ។ ប៉ុន្តែការអះអាងការសងប្រាក់ជំពាក់នេះក៏គ្មានភស្តុតាងជាឯកសារថា ដើមបណ្តឹង
បានទទួលការសងដែរ ហើយដើមបណ្តឹងក៏បានបដិសេធហើយដែរ ។ ក្រុមប្រឹក្សាយល់ថា ទោះជាមាន
ការសង ឬ មិនបានសងប្រាក់ជំពាក់ខាងលើក៏ដោយ ក៏អំពើប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទបានប្រព្រឹត្តទៅ
ហើយ ពោលគឺបានចេញមូលប្បទានប័ត្រដោយគ្មានទឹកប្រាក់ក្នុងគណនី ដើម្បីសងទៅ [redacted] ដោយ
ចេតនាទុច្ចរិត ។

៤-ជនជាប់ចោទក៏បានទទួលស្គាល់ថាពេលសវនាការថា ខ្លួនពិតជាបានយករថយន្តម៉ាក
Mercedes S500 សេរី២០០០ យកទៅដាក់បញ្ចាំមែន ។ ប៉ុន្តែជនជាប់ចោទបានឆ្លើយដោះសារថា រថ
យន្ត Mercedes នេះ ជាសហកម្មសិទ្ធិជាមួយខ្លួន ព្រោះរថយន្តនេះបានមកពីការរត់ការឱ្យក្រុមហ៊ុន [redacted]
[redacted] បានថ្លែងអំពីដឹងសារជារថយន្តនេះ ។ ការឆ្លើយថាជាកម្មសិទ្ធិរវាងខ្លួនជាមួយ [redacted] ៖
ឃើញ ថា គ្មានភស្តុតាងបង្ហាញថាជាសហកម្មសិទ្ធិលើរថយន្ត Mercedes នេះទេ ផ្ទុយទៅវិញមានជា
ឯកសារ ភស្តុតាងថាជារថយន្តរបស់ [redacted] ក្រុមប្រឹក្សាយល់ថា ទោះជារថយន្តនេះជាសហកម្ម
សិទ្ធិរួមជា មួយដើមចៅ [redacted] ក៏ដោយ ក៏ឈ្មោះ [redacted] គ្មានសិទ្ធិយកទៅដាក់បញ្ចាំ
ដោយឯកភាគភាគីទេ គឺត្រូវមានការយល់ព្រមពីឈ្មោះ [redacted] ដែរ ។ ហេតុនេះឃើញថាជនជាប់
ចោទពិតជាបានប្រព្រឹត្តិអំពើរំលោភលើទំនុកចិត្ត ពិតប្រាកដមែន ។

៥-ក្រៅពីសំរាងហេតុខាងលើ សាលាខ្លួនរណ៍ឯកភាពទាំងស្រុង លើសំអាងហេតុដែលមានក្នុង
សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០.៧.២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ។

៦-សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០.៧.២០១២ របស់សាលាដំបូង បានសម្រេច
មកត្រឹមត្រូវហើយ គប្បីតម្កល់ទុកជាបានការ ។

ហេតុដូច្នេះវិនិច្ឆ័យសេចក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងខ្លួនរណ៍ចុះថ្ងៃទី៣០-៧-២០១២ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted]
ហ៊ុត ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធពោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

-ទទួលបណ្តឹងខ្លួនរណ៍ចុះថ្ងៃទី២៦-៧-២០១២ របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted]
ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធពោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខៈ៤៩(ណ) ចុះថ្ងៃទី១០.៧.២០១២ របស់សាលាដំបូងរាជ
ធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល ។

